

PROJEKTNAPLÓ

határtalanul!

ERDÉLYI KÖRUTAZÁS MAGYAR EMLÉKEKKEL

A Makói Általános Iskola tanulói vagyunk. Ez év augusztusában részt vettünk egy 5 napos tanulmányi kiránduláson Erdélyben. A Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt. segítségével megnyertünk egy pályázatot. Célországunk Románia volt, a megnyert pénzösszeg 2.987500 Ft, melyből 32 diáktársunknak volt lehetősége Erdélyt alaposabban megismerni: az ott élő embereket, kulturális örökségünket, magyar vonatkozású történelmi helyeinket, híres költőinket, szabadságharcosainkat, vezéreinket.

Előkészítő szakasz

A kirándulást megelőzően előkészítő órákon vettünk részt, ahol előzetes ismereteket szerezhettünk Erdély földrajzáról, történelméről, útvonalunk állomáshelyeiről. A megjelölt 2 óra során Erdély történelmével, majd az utazásunk célhelyeinek történelmi vonatkozásaival ismerkedtünk meg. Ági néni mesélt nekünk Transilvaniáról, az erdélyi fejedelmekről, Világosról, a Király-hágóról, és sok más érdekes történelmi adatról. A szaktárgyi foglalkozások keretében szóbeli és gazdag képi anyaggal kiegészített előadásokat hallgattunk meg.

Erdély földrajzáról is Ági néni tartott nekünk előadást. Beszélt a sóbányászatról is. Mindenkinek ez ragadta meg legjobban a figyelmét, hiszen tudtuk, hogy Tordán meglátogatunk egy sóbányát. Több földrajzi képződményhez kötődő legendát is elmesélt, például az Anna tó kialakulásáról szólót.

Az utazás

Indulásunkat megelőző egy hétben már mindenki az augusztus 22-t várta. Több tanárunk is megemlítette, hogy ideje lenne már elindulnunk, mert olyan izgágák vagyunk, hogy lehetetlen órát tartani nekünk. Másról se tudtunk beszélni, csak arról, ki mit pakol a bőröndbe, hogy érünk át a határon, ki segít majd a pénzváltásban, hogyan értetjük meg magunkat... Volt, aki le sem akart feküdni, mivel reggel 6 órakor indulnunk kellett.

A mai nap még csak ezután kezdődik. Irány Nagyszalonta! Egy kicsit mindenki fáradt a korán keléstől, de a cél érdekében megrázzuk magunkat, és újult erővel tekintünk új célpontunk felé. Arany János szülőházánál elhelyeztük a koszorút, és tovább indultunk a Csonkatoronyhoz. Hétfői nap lévén arra számítottunk, hogy zárva találjuk, de szerencsés csillagzat alatt születünk...NYITVA!!!

Mind a négy emeletét alaposan bejártuk. Balázsunk úgy belemerült a nézelődésbe, hogy majdnem toronyba zárt makói kisdíák lett belőle. Andi néni számolt, Kati néni mentett. Balázs a miénk maradt.

A szellemi feltöltődés után egy izgalomokban bővelkedő túra várt ránk a Tordai-hasadékban. A vizes és csúszós kövek nem segítettek nekünk a terepakadályok legyőzésében, azonban mi hősiességgel teljesítettük ezt a kihívást is. Kárpótolt bennünket a látvány. Alföldi nebulók a hegyekben. Csodálatos volt!!!

Az első nap utolsó programja a torockói Szent Teréz Gyermekotthon meglátogatása volt. Átadtuk adományunkat az otthon vezetőjének, és hosszasan hallgattuk az ott élő gyerekek élettörténeteit, az otthon működésének szabályait. Sokunkat megviseltek az ott hallottak. Felnyitotta a szemünket az a sok történet. Azóta másként gondolkodunk a család, az otthon, a szülők kapcsán. Értékeljük, ami nekünk megadatott.

A Demeter Panzióban szálltunk meg. Megtöltöttük hasunkat egy jó adag töltött káposztával, majd nyugovóra tértünk. Nyugovóra? Hááát...

2. nap

Reggeli után Kolozsvárra indultunk. Mit láttunk sétánk során? Mátyás király szülőházát, a házsongárdi temetőt, a Babes-Bólyai Tudományegyetemet, Sárkányölő Szent György szobrát, Mátyás király lovasszobrát. Mathias Rex nevű lován... mi is tudjuk, hogy ez csak egy városi mellébeszélés. A rex természetesen királyt jelent.

A házsongárdi temetőt fekvése teszi egyedivé, hangulatossá. Úgy érzi az ember, nem csak a halottak, de az élők is nyugalmat találnak itt a temetőt bejárva. Kós Károly, Apáczai Csere János, Aletta von Der Maet, Reményik Sándor... csak néhány név a sok híresség közül.

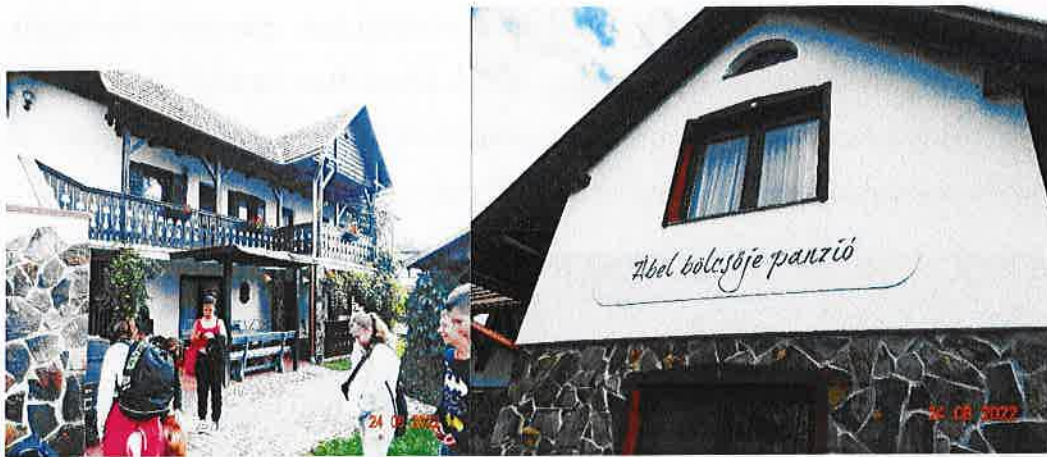
A Tordai-sóbánya a kulturális városnézés után mindannyiunknak jól esett. Hűvös volt, csónakázhattunk, lépcsőzhattunk kedvünkre. Ha nem féltünk az üvegfalú liftben, azt is kipróbálhattuk. Alko...hol? Hol? Hol? Nyaltuk a falat. Igen, sós. Űtünk óriáskeréken is. Mindez a varázslat egy bányában történt velünk.

Várt minket Szováta és a Medve-tó. Kicsit kapkodásra sikerült ez a programelem, így ide visszavágyunk. Sietnünk kellett a szálláshelyünkre, ezért kutyafuttában jártuk/rohantuk be a környéket. Többen úgy éreztük, ide akár a családdal is visszajönnénk egy nyaralás erejéig. A kürtős kalácsot itt már nem hagyhattuk ki. Irénke nénit kicselezve lógtunk el tanáraink engedélyével egy-egy finomságért. Ők úgy húzták az időt, hogy megálltak „szelfizni” egy medvével.

Farkaslakára igyekeztünk tovább. Szállásadónk türelmének köszönhetően még vacsorát is kaptunk az egy órás késést követően.

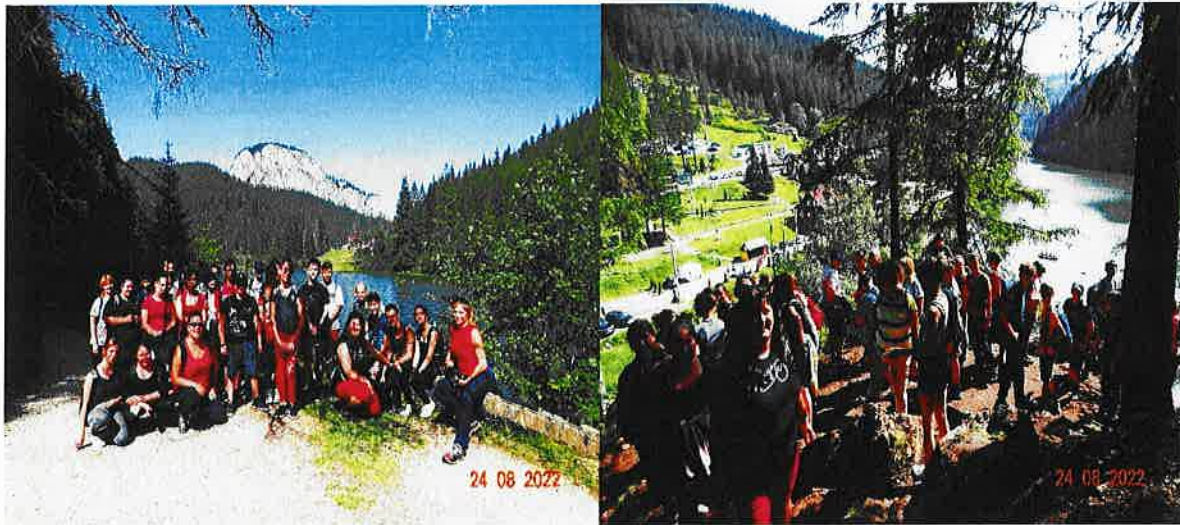

3. nap

Végre pénzköltéééééés!!! Korondon vásárolhattunk, jól meg is csappantottuk a költhető keretet. Egy hosszadalmas és annál kanyargósabb út vezetett a Békás-szorosig. Szerpentiiiiiiiiiiiiiiiiin!!!!!!!! Néhányan megállásra készítettük a csapatot. Míg mi elfehéredett arccal levegő után kapkodtunk, a többiek gyönyörködtek a lélegzetelállító tájban.

Az osztályfőnökünk, Gyöngyi néni büszkén mesélte mindenkinek mennyire összetartó csapatként működtünk a Gyilkos-tó tókerülő túráján. A fiúk közös összefogással mentették le a hegyoldalból a visító és ijedt lányokat, és természetesen a tanárnőket is. Pacsi, fiúk! A patakon való átkelésről senkinek sem mertünk beszélni. Titok volt. Egészen eddig...

Igaz, hogy Feri bácsi nem látszik, de ő vezette ezt a buszt, amely teljes mértékben kiszolgált bennünket öt napon keresztül. Köszönjük, Feri bá!

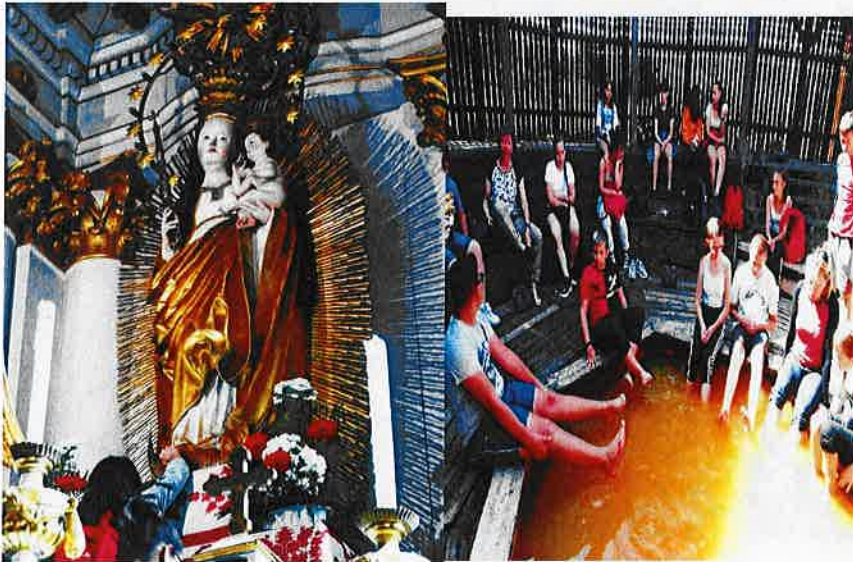

Az esténkbe még belefért, hogy Farkaslakán megkoszorúzzuk Tamási Áron sírhelyét. Várjuk, hogy nyolcadik osztályban megismerkedjünk Ábellel, aki tinédzserként egyedül erdöpásztorkodott a Hargitán. Nem félt a medvéktől?

4. nap

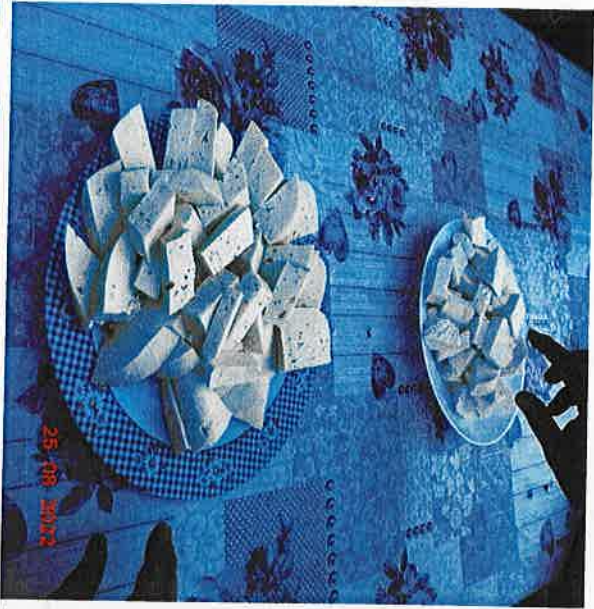
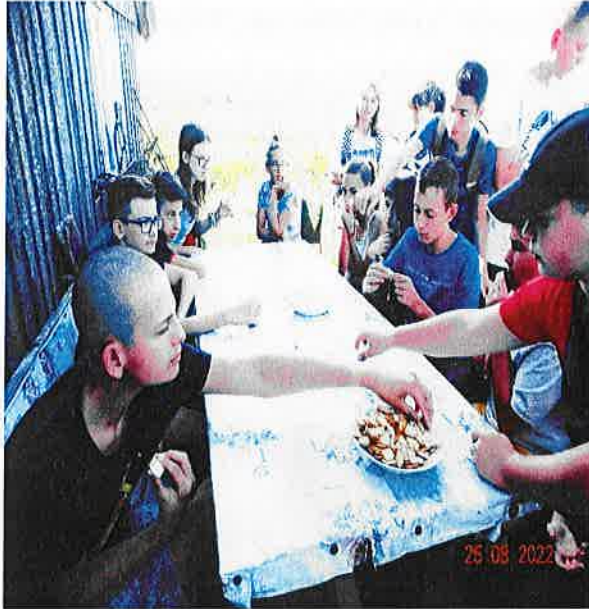
Reggel Orbán Balázs sírhelyének megkoszorúzásával kezdtük 4. napunkat. Sok érdekes információt megtudtunk a székely kapu motívumairól is. Ezután Csíksomlyóra utaztunk, ahol Szűz Máriának mondtuk el legféltebb vágyainkat, bízva abban, hogy teljesíti azokat. Egy érdekes forrásra bukkantunk, aminek olyan hideg volt a vize, hogy lefagyott benne a lábunk, ennek ellenére mégis bátorkodtunk kipróbálni. Ez volt a Barátok-fürdője, egy borvízforrás. Felsétáltunk a Kis-Somlyó és a Nagy-Somlyó közötti nyeregbe, ahol a búcsú is megrendezésre kerül. A tömeget most elkerültük, de ott ülve átérezhettük a hely varázsát.

10-12 bátor jelentkező nem a könnyebb utat választotta lefelé. Miért ne találnának ki ilyen meredek dolgokat kedves tanáraink. Mi meg követjük őket tűzön-vízen át. Érdeemes volt velük tartani. Találkoztunk egy remetével, aki invitált bennünket egyszerű szálláshelyére, és mesélt nekünk az életéről, idézett a megírandó könyvéből részleteket. Megmutatta a gyökérkiállítását is. Ööö...kicsit bizarr volt. Megijedtünk. Ráleltünk a középkori Salvator kápolnára is, ahová betértünk, és együtt elmondtuk a Miatyánkot. Olyan felemelő volt ott ülni, és együtt szavalni egy imát.

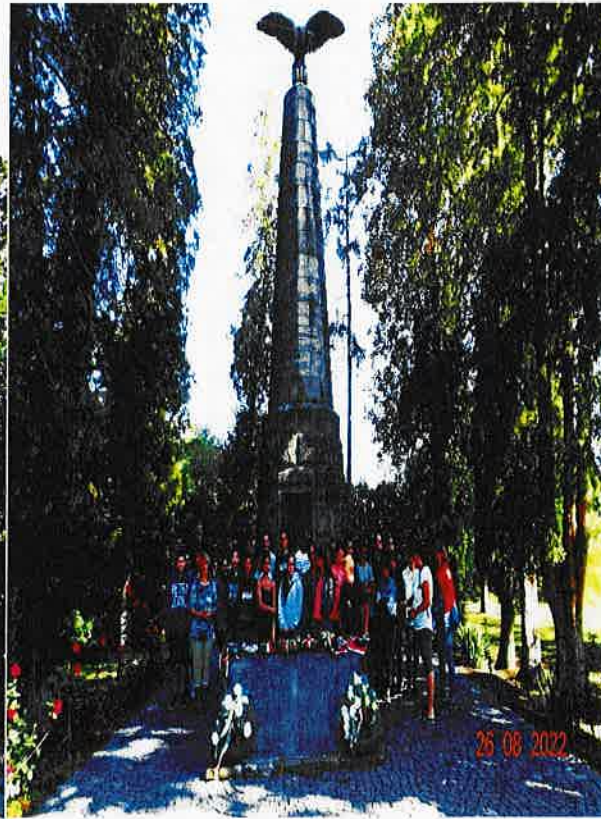

Igyekeznünk kellett vissza a szálláshelyünkre, hiszen egy újabb szervezett program várt ránk. Nyugósen vettük tudomásul, hogy nem hagyható ki, de nem is lett volna érdemes. Egy esztenát látogattunk meg. Az esztena ideiglenes szálláshelye az állatoknak: lovaknak, birkáknak. Simogattunk lovakat, üldöztünk tyúkokat, láthattunk levágott kecskefejet, megnyúzott, száradni kitett bőrt, teheneket. Kóstoltunk forrásvizet, ettünk sajtot, és közben hallgattuk, hogyan folyik itt az élet. Aztán kérdeztünk és kérdeztünk. Nagy sétát tettünk a területen, és végül megnéztük, hogy megy a munka itt a város zajától messze, a szabadban. A birkák beterelésének is részesei lehettünk. Láttuk a kutyákat, ahogyan irányítják azt a több száz birkát. A fejést nem próbálhattuk ki, de ostort csattogtathattunk. Legalább olyan szabadnak éreztük magunkat, mint a minket körülvevő, a hegyoldalban nyargaló lovak.

5. nap

Az utolsó nap. Bőrönd a buszra. Valaki már lélekben otthon, van, aki sajnálja, hogy ma vége. Ne tegyünk még pontot a végére! Az 5. napunk most kezdődik. Ellátogattunk Fehéregyházán a Petőfi Múzeumba. Segesváron sétáltunk a belvárosban, hallottunk Draculáról, Petőfiről, a csatáról.

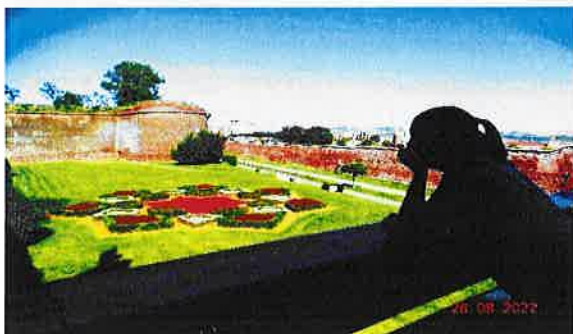
Utolsó megállóhelyünk Gyulafehérvár volt. A római katolikus székesegyházban Izabella királyné, János Zsigmond, Hunyadi János és Márton Áron sírhelyét is felkerestük. Elvesztettnek éreztük magunkat a gigantikus méretű épületben. Fura érzés volt, hogy híres őseink ugyanitt jártak egykor.

Kedves tanáraink! Andi néni, Kati néni, Melinda néni!

Köszönjük, hogy jelenlétükkel támogatták, hogy ez a kirándulás létrejöheszen, és hogy átélhessük mindezt!

Gyöngyi néni! Pihenje ki GYORSAN magát! Szeptembertől várja a 8.a osztály. 😊 😊 😊

2022. 10. 22.

8.a és 8.b osztály

Waszlavszki Gyöngyi
Waszlavszki Gyöngyi
osztályfőnök

